

Samanta Kobal

POŽREŠNI SESALEC

Vloge:

BLAŽ, sin

SESALEC

MAMA, samo glas

Zgodba o odgovornosti, različnosti in prijateljstvu.

Povzetek

Dogaja se pri Blažu doma. Vidimo ga med igro s svojimi igračami. Ampak v prostoru ni on edini, ki se igra. Poleg njega je tu še nekdo, ki se prav tako igra in to z njegovimi pogrešanimi igračami.

Blaž odkrije neznanca in po čudni čarovniji pristane v njegovem trebuhu. Vrata v novo prijateljstvo so odprta.

Starostna stopnja

5+

©Samanta Kobal

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

V dnevni sobi

MAMA: Blaž pospravi igrače!

Blaž ne sliši, noče slišati in se igra naprej

MAMA: Blaž, igrače! ... Blaž pospravi igrače! ... Tvoje igrače so in za njih moraš skrbeti!
... Takoj jih pospravi, drugače jih bom posesala! ... Blaž ali me slišiš?!

Blaž noče slišati. Igra se naprej. Mama je sedaj res jezna. Iz kota privleče sesalec, ga vklopi in posesa vse igrače, ki so nametane vse naokoli Blaža. Blaž prebledi. Za protest je prepozno. Igrače so že v trebuhu sesalca. Mama pospravi sesalec v kot. Drugi kot zavzame Blaž, ki se odloči, da se bo kujal dokler ne odraste.

BLAŽ: (jezen na sesalec, jezen na cel svet, močno brcne vanj) Butasti požrešni sesalec!
Zakaj sploh obstajaš!

SESALEC: Puuuuf, puuuuuuuuuf, puuuuuuuuf ... unkkkk, unkkk, unkkk, ... čopotomi, čopotomi, čopotomi, ... gtttml, gtttllm, gttlm, ... unnk, unnnnnk, unnnnnnnnnnk ...

BLAŽ: Kdo je? Kakšni glasovi so to??? Mama!!!

SESALEC: gttlm, gttlm, čopo, čopo ... ihhiiihi, ihhiiihi, ahhaaaha, ahaha, juuhuhu, juhuhu, jehhehej, jehhehej, ohhohho, ohhoho!

BLAŽ: Kdo to dela? Mama!!!! V sobi je nevidna pošast. Kdo se tako oglašča?

SESALEC: Gttlm, gttlm, čopo, čopo ... Končno! ... gttlm.

BLAŽ: Kdo je?!!

©Samanta Kobal

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

SESALEC: Gttlm, gttlm, čopo, čopo ... Pa si le prišel k meni Zeleni ninja! ... gttlm.

BLAŽ: Kdo je to rekel? ... Kje je moja zelena ninja? ... Ni je!!! Kje je??? Hočem zeleno ninjo!!!

SESALEC: Gttlm, gttlm, čopo, čopo ... Dobrodošla zelena ninja. Kar pridruži se beli in rdeči. Zdaj pa lahko napademo. ... gttm ... zelena ninja na svoje mesto! Nevarni stvor se nam približuje in sensei ti je dodelil vlogo vodje. Rdeča ninja, imaš ročljake? Bitka se pričinja ... aiiiuo! V napad!!! Zek, zek, zak, zik, zaka, zak, sek, sek, suk! Zmaga!!!
(*Spremeni glas*) naslednjič vas bomo porazili ninje! Vrnili se bomo in vas uničili!!!! ... gttm

BLAŽ: Kje so moje igrače? Kdo se igra z mojimi igračami!!! ... Ti, ti ... takoj mi jih vrni. Igrače so moje!!

SESALEC: Gttlm, gttlm, čopo, čopo ... Kaj bi fant rad od mene?

BLAŽ: Kdo si? Kje si?

SESALEC: Tu sem. V kotu. ... gttlm, gttlm, čopo, čopo.

BLAŽ: Kje? Tam ni ničesar razen sesalca.

SESALEC: To sem jaz. ... gttm.

BLAŽ: Kdo jaz? ... Sesalec?!

SESALEC: Moj poklon. ... gttlm, gttlm, čopo, čopo.

BLAŽ: Takoj mi vrni igrače! Moje so in jaz ti jih ne posodim! Pika in klicaj!!!

SESALEC: Se opravičujem, vendar je to napačen odgovor! Zdaj so igrače moje. Hvala zanje! ... gttm ... Potrpežljivo sem čakal, dneve in tedne in zdaj imam vse tri ninje. Pa tudi bager imam, pa dve yu-gi-oh karte. Aja pa celo goro lego kock. Veš kaj, vse sem že sestavil. ... gttm.

BLAŽ: (*v joku – v divjem joku*) Igrače so moje, takoj mi jih vrni nazaj! Drugače Bom povedal mami!

©Samanta Kobal

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

SESALEC: (*se reži na vsa usta*) gttlm, gttlm, čopo, čopo ... ihhiiihi, ihhiiihi, ahhaaha, ahaha, juuhuhu, juhuhu, jehhehej, jehhehej, ohhohho, ohhoho!

BLAŽ: (*besno*) Nate bom skočil! Razbil te bom. Skozi okno te bom vrgel.

SESALEC: To pa ne bi bilo lepo od tebe! ... gttm.

BLAŽ: Vrni mi igrače! ... Prosim. Rad bi se še igral z njimi. Zakaj si jih pojedel?

SESALEC: Gttlm, gttlm, čopo, čopo ... Pojedel sem jih zato, ker jih ti nisi pospravil. Jaz se sam ne morem odločiti, kdaj in kaj bom pojedel. Jaz ne sesam sam, tvoja mami sesa, jaz samo usta odprem in pogoltnem, kar mi pride na pot. ... Veš kaj je najbolj zanimivo pri vseh smeteh, ki jih pojem?

BLAŽ: Ne vem! Kaj pa je sploh lahko zabavno pri smeteh? Že to, da jih moraš jesti, se mi zdi kar precej ogabno. Bljek!!! Jaz ne bi nikoli jedel smeti!

SESALEC: Gttlm, gttlm, čopo, čopo ... No, no, no! Jaz sem pač sesalec in sesalec je narejen, da jè smeti. In s smetmi ni čisto nič narobe. Ene smeti so bolj okusne, ene smeti pa malo manj. ... gttm ... V bistvu so pa to vaše smeti. ... gttm ... Za takega majhnega sesalca, kot sem jaz je najlepše biti v hiši, kjer so otroci. Če si seveda take vrste sesalec. In če si take vrste sesalec, da si rad v družbi in ne maraš biti sam, osamljen. ... gttm ... gttm ... no, najlepše zame je takrat, kadar nočeš pospraviti igrač in se tvoja mama razjezi in jih posesa v moj trebuh. Nove igrače prihajajo! Nove igrače prihajajo! In potem se z novo prispelimi igračami igram še celo noč in naslednji dan in še noč potem in še dan potem. No igram se vse dokler me nekdo spet ne vklopi. ... gttm ... Najhuje pa je takrat, ko samo poslušam, kako se nekdo igra, ti pa moraš, kot da bi bil kaznovan, ždeti v kotu. Biti sam in osamljen.

BLAŽ: Kako je lahko sesalec osamljen?

SESALEC: Gttlm, gttlm, čopo, čopo ... Nihče me ne povoha, veš. Nisem najbolj priljubljeni družinski član. Kar povej po pravici. Kaj najprej rečeš, ko mama reče: »kdo bo danes posesal hišo?«

BLAŽ: Uffa, ne jaz! Jaz nočem sesati! Naj kdo drug sesa hišo, jaz že ne bom sesal! ... Če je pa res! Sesanje je nekaj najbolj groznega, dolgočasnega in zoprnega! Sovražim sesanje!

SESALEC: No vidiš.

Nekaj časa sedita v tišini in se opazujeta. Sesalec se začne čisto potihoma igrati.

SESALEC: *(se igra in spreminja glasove; igra več oseb)* »Kdo želi vstopiti v grad h kralju? Kralj danes ne bo sprejel nikogar. Niti vas. Pridite jutri. Kralj je utrujen, počiva. ... Jaz sem njegova hči, kraljična. Ugrabil me je grozen zmaj. Takoj moram k njemu. ... Lažeš, tukaj imamo orožje za lažnivce, na pšššt! Bum! Pffrrr! Štrrstt! In tako! Pa še to! V napad!!! ...

BLAŽ: Tudi jaz bi se rad igral. Tako rad se igram z gradom. ... Moj sivi grad s tremi stolpi je pri tebi?

SESALEC: Ja. ... V napad!

BLAŽ: Ne velja! ... Kaj pa motor od viteza?

SESALEC: Tudi. ... Zmaj je mrtev!

BLAŽ: Joj, ne! ... Kaj pa kolesa od lego kock? Nobenega več ne najdem.

SESALEC: Devet različnih koles je pri meni. Pa tudi rdeče in rumene luči, ena majhna pištola, mali dinosaver, ročna prestava in tri stekla. ... Kraljična je živa, juhuu!

BLAŽ: In kako naj jaz zdaj sestavim avto brez koles, brez ročne, brez stekel in brez luči??!!

SESALEC: Ne bi vedel.

BLAŽ: Kaj pa živalske nalepke za v album?

SESALEC: Zmečkane pri meni!

©Samanta Kobal

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

Moja zadnja plat me boli! Jutri bom imel eno veliko – ogromno modrico in za to boš kriv ti, da veš!

SESALEC: Me prav nič ne zanima, da veš! ... gttm ... S pritiskom na gumb, si si zagotovil doživeto potovanje v globino sesalčevega trebuha! ... Jaz nisem prav nič kriv! Kar sam si si kriv! ... gttm ... Dobrodošel pri meni, v kraljestvu prahu in smeti! Ti si prvi živi gost, ki je prišel k meni na obisk. V čast mi je.

BLAŽ: In kako bom prišel ven?

SESALEC: Niti sanja se mi ne. ... gttm ... Si bova že kaj izmislila. ... Ali pa tudi ne.

BLAŽ: ???????? ... Kaj ni nobene luči tu notri? Kaj ti kdaj prezračiš ta tvoj brlog? Prav nagnusno smrdi tu notri, da veš! (*sesalec med smetmi, ki jih ima v trebuhu poišče baterijo in jo prižge*) Tako ja, svetloba. Zdaj vsaj vidim, kam sem prišel. To pa je votlina! ... Pa saj sploh ni tako slabo tu noter! ... No ja, super pa tudi ni. Je že lepše v moji sobi. Ampak pri tebi je bolj pospravljeno, kot v moji sobi! Kdo bi si mislil, da je v trebuhu sesalca lahko tako pospravljeno ... Nimaš med smetmi kakšnega ventilatorja ali pahljačo ali košček kartona?

SESALEC: Bom pogledal Našel košček kartona. Kaj boš z njim? ... gttm.

BLAŽ: O, to je del moje škatle, v kateri so bile Yu-gi-oh karte. Kaj tudi to je mami posesala? Ni pravično? (*Blaž začne s koščkom kartona pihati, delati veter. Počasi se razkadi ves prah in v trebuhu sesalca postane udobno in toplo*). No, zdaj je pa kar udobno tu notri. ... Kaj se bova igrala? ... Kako lepo imaš zložene igračke! Vse so v vrsti. Res lepo! ... Jaz jih imam kar po škatlah ... pa po tleh ... pa pod posteljo ... pa tudi na dvorišču se skrivajo.

SESALEC: In prav zato nikoli nič ne najdeš. ... gttm ... Ker nimaš pospravljenih stvari.

BLAŽ: Kako pa to veš?

SESALEC: Ker te slišim, kako vsak dan kaj iščeš: «mami kje je tista zelena kocka?» ali pa »mami kam si pospravila mojo rdečo formulo? ... Zdaj je pa ne najdem več!« ... gttm ... In potem se z njo kregaš, ker hočeš novo igračo in ko jo dobiš, se z njo igraš dve uri

©Samanta Kobal

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

in potem jo vržeš v eno od tvojih škatel in pozabiš, da jo imaš. In spet hočeš novo in novo in novo. ... gttm.

BLAŽ: Jaz imam preveč igrač, da bi jih zložil v vrsto tako kot ti.

SESALEC: Točno tako. Preveč igraš imaš! Ne potrebuješ jih toliko. Saj se z vsemi sploh ne moreš igrati. ... gttm.

BLAŽ: Ne, pa jih nimam preveč! Si kot moja mama. ... In sploh pa nimam še vseh, s katerimi bi se lahko igral bitko na planetu Saturnu.

SESALEC: Gttm ... zakaj si jih pa sam ne izdeláš? Narišeš si jih lahko.

BLAŽ: Pfej! Brezveze! To sploh ni igrača, če si jo sam narišem. To je kar nekaj.

SESALEC: Gttlm, gttlm, čopo, čopo ... Zakaj pa to ne more biti igrača! Ne razumem! Meni vse kar pride pod roko, rečem igrača. Igrača zato, ker se z vsemi temi predmeti lahko igram. Igrača pomeni nekaj, s čimer se lahko igraš. In ne nekaj, kar je zapakirano v lepi škatli, stoji na polici v nakupovalnem centru in je iz plastike. ...gttm.

BLAŽ: Če sam kaj narišem, ta risbica ni nikoli tako lepa, kot tista, ki jo dobiš v trgovini.

SESALEC: Pa saj to sploh ni res!

BLAŽ: Kako da ne! Kaj pa ti veš!! Z igračami, ki jih narišem sam, se nihče od mojih prijateljev noče igrati. Vsi se mi smejiijo, da so to grde stvari. Pravijo, da to ni nič. Da je to kar ena čudna stvar, ki nič ne pomeni.

SESALEC: Pa saj to sploh ni res! Kakšne sošolce pa imaš ti? Čudne! Čudne! Mogoče njim nič ne pomeni, tebi pa pomeni. Če ti ne bi nič pomenila, je ne bi niti narisal, a ni tako? ... gttlm, gttlm, čopo, čopo.

BLAŽ: (*Skomigne z rameni*) Ne vem.

SESALEC: In ker si ustvarjalen, ti kupljena igrača ni bila dovolj. Dopolnil si jo s svojo domišljijo. In to je res nekaj!

BLAŽ: Ja, no, nekako tako, ja.

©Samanta Kobal

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

SESALEC: In tako je tvoja igrača postala unikatna ...

BLAŽ: Kaj je postala?

SESALEC: Unikatna. Posebna. Ena in edina na svetu. Nihče nima take, kot ti in to jo dela posebno.

BLAŽ: Zakaj potem moji sošolci pravijo, da je to bedasto?

SESALEC: Zato ker a) nimajo toliko domišljije toliko kot ti ali b) so ljubosumni nate, ker si si sam izdelal igračo. ... gttlm, gttlm, čopo, čopo.

Blaž razmišlja o stvareh, ki mu jih je pravkar izrekel sesalec.

BLAŽ: Kaj se bova zdaj igrala ali ne?

SESALCE: (*oči se mu zasvetijo*) Kaj se bova pa igrala?

BLAŽ: Ne vem.

SESALEC: Sestaviva dirkalno stezo za formulo.

BLAŽ: Imaš dovolj kosov?

SESALCE: Če jih nimam, jih bova pa naredila.

BLAŽ: (*Blaž nastavlja sesalcu past, ker še vedno ni prepričan o temu, kar mu je sesalec malo prej rekel*) Ja, ampak to ne bo original.

SESALEC: Kako da ne? To bo samo najin original. Nihče na svetu ne bo imel takega dela dirkalne steze, kot bo najin. ... Saj veš ne – unikat.

BLAŽ: (*Blaž se ne da prepričati*) Kakšne neumnosti pa govoriš! Prah ti je zaprašil možgane. ... Jaz se s tabo sploh nočem igrati. Spravi me ven od tu! Takoj!

SESALEC: Tega pa ne znam. ... gttlm, gttlm, čopo, čopo.

BLAŽ: Kaj? Kako ne znaš! Če si me povlekel noter, me spravi še ven!

©Samanta Kobal

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

SESALEC: Pa saj te nisem jaz spravil noter! Sam si se spravil noter, s tem, ko si pritisnil na gumb za prižig sesalca. Jaz sem samo naredil, kar si mi ukazal.

BLAŽ: Hočem ven! Takoj!

SESALEC: Najprej se nehaj trmati! In nekaj cepetati, prah dviguješ!

BLAŽ: Kdo si ti, moja mama ali kaj?

SESALEC: Pa saj ne more biti vedno po tvoje. Zdaj sva za igro dva. Nisi sam. Skupaj se morava zmeniti, kaj in kako se bova igrala. Ti predlagaš eno idejo, jaz predlagam drugo, ti tretjo in tako naprej. In se igrava. ... Kako se igrate v šoli?

BLAŽ: Tako že ne!

SESALEC: Čudno! ... Kako pa?

BLAŽ: Tako že ne! ... kako bom prišel ven iz tvojega trebuha?

SESALEC: Ne vem. (*Sesalec zamenja »ploščo«*) Ampak a se ti že mudi? Ostani prosim še malo z mano. Lepo mi je v tvoji družbi. Igrajva se skupaj. Prosim.

BLAŽ: (*Razmišlja*) Ne mudi se mi. No, vsaj zdi se mi, da se mi ne mudi. Nimam ure. Izgubil sem jo. Škoda. ... In danes je nedelja in se mi nikamor ne mudi. ... Pa tudi nihče me očitno ne pogreša. ... No pa se igravva. (*V roke vzame vse dele dirkalne proge, ki jih ima sesalec v trebuhu. Kar nekaj kosov manjka. Pa tudi formul ni v sesalcu*) Poglej tu manjka en del, pa tukaj tudi. S čim bova vozila po stezi?

SESALEC: (*Pobrska po svojem trebuhu. Najde kartonski trak, pa kos plastelina, nekaj gumbov, sponko, suh list, strgano vrečko. Vse posamezne koščke strese pred Blaža*) Poglej, vse to sem našel. Pa iz tega sestaviva formulo in manjkajoče dele steze.

BLAŽ: (*Samo nemočno zre v kup odpadnih koškov in ne ve ali bi mu šlo na jok ali bi mu šlo še bolj na jok, a še vedno trmasto vztraja pri svojem*) Kaj pa lahko narediva iz tega? Nič se ne da narediti iz tega!

SESALEC: Velikokrat slišim tvojo mamo in očka reči, da imaš zelo, zelo bujno domišljijo. In če jaz prav razumem to domišljijo, je to res nekaj odličnega, če se ta stvar naseli človeku v glavi. No, vsaj meni se tako zdi. ... gttm.

BLAŽ: *(Trmari in nič ne reče. Nemo zre v dele in kar naenkrat se njegove oči poblisknejo, nehote pozabi na trmo in prične sestavljati in sestavljati. Sesalec se nasmehne. Blaž sestavlja in sestavlja in naenkrat se prične na glas igrati. V igro se vključi tudi Sesalec)*
Tam bo ovinek ... veš kako dobro bo narejen ... samo dobri vozniki ga bodo lahko zvozili. Joj, to bo poseben ovinek. ... In rdeča formula se približuje nevarnemu ovinku in ... pazi zdaj *(govori Sesalcu)*, pazi, glej, glej ... uauuu rdeča formula je zvozila ovinek. Bravo! Kaj mi podaš tisti košček kartona. Imaš mogoče tukaj tudi kakšen flomaster? *(Sesalce pobrska po svojih stvareh in res se med stvarmi najde tudi zelen flomaster)* Bom narisal gledalce. Mi daš prosim sponko. Bom pripel gledalce na palec moje nogavice in ko bom premikal palec bo izgledalo, kot da gledalci ploskajo. Boš bil tudi ti gledalec? ... Veš kaj, ti lahko voziš tiste druge avtomobile, tiste na turbo pogon. Zato ker imaš tak turbo glas, ko se vklopiš. ... Kako zabavno se je igrati s tabo!

SESALEC: Hvala Blaž. ... gttm.

BLAŽ: Z mojimi sošolci se nikoli ne morem tako igrati ...

SESALEC: Ker ...

BLAŽ: Ker moram vedno narediti tako, kot reče tisti, ki se ima za glavnega. ... Vse kar naredim, rečejo, da je neumno in da ni tako, kot so videli ali na televiziji ali kot je pisalo na škatli, v kateri je bila spravljena igračka. Vedno mi rečejo, da se lahko igram samo tako, kot piše na škatli ali kot je v risanki. Nič svojega ne smem dodati. Potem rečejo, da si kar naprej nekaj izmišljujem.

SESALEC: To sploh ni res.

BLAŽ: Ne vem! Tudi moja mama pravi, da to ni res. Ampak sošolci pa rečejo, da je to res! Meni je pa dolgčas delati samo tisto, kar je v risanki. Meni je bolj zabavno, da si izmislim svoja pravila.

SESALEC: Pa tvoje ideje predlagaj prijateljem. ... gttm.

BLAŽ: Saj me nihče ne poslušā. »Tako se ne igra. Če se hočeš igrati z nami, se moraš igrati, tako, kot je prav!« In potem kar odidejo stran. In ostanem sam.

SESALEC: Aha! Tako. ... Ja to pa ni lepo! ... gttm.

BLAŽ: Mi podaš še tisti gumb...

SESALEC: Seveda. Na.

BLAŽ: Iz njega bom naredil posebno, višinsko kolo za formulo. Veš, če formula ne bo zvozila ovinka, bom pritisnil na ta gumb in to višinsko kolo se bo odprlo in formula se bo dvignila v zrak in tako bo zvozila ovinek. A? kaj se ti zdi?

SESALEC: Odlično se mi zdi. Kakšna ideja! ... gttm!

BLAŽ: Mama tudi vedno to reče: »Joj, kakšna odlična ideja Blaž!«, in potem odide stran. Če je tako odlična ideja, zakaj se noče igrati z mano?

SESALEC: Gttm ... ker ima mogoče veliko drugega dela v hiši?

BLAŽ: Pa saj ji ni treba pospravljati cele dneve.

SESALEC: Gttm ... imaš prav. ... Mogoče se pa mama ne zna več igrati?

BLAŽ: Kako to misliš, da se ne zna igrati? Kaj je pa tu treba znati? Samo zabavno mora biti pa je. Pa se že igraš.

SESALEC: Gttm ... mogoče pa mama misli, da moraš kaj znati in ker je ona že velika, je to že pozabila in se ne zna več igrati.

BLAŽ: Kakšne neumnosti pa govoriš Sesalec? Pa kaj potem, če je velika? To je isto, kot če bi jaz rekel, da sem majhen in ne znam še pospravljati.

SESALEC: (*Ostane brez besed*) Gttm ... aha? ... No, ja.

BLAŽ: No, ja, no, ja. Če jaz lahko pospravljam, se pravi, da se tudi mama lahko igra.

SESALEC: No, pa ji to povej.

©Samanta Kobal

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

BLAŽ: Prav imaš. Naslednjič, ko mi bo rekla, da naj pospravim igrače, ji bom rekel, da bom pospravil igrače, če se bo ona potem igrala z mano. In če bo rekla, da je že prestara za igro, ji bom jaz rekel, da sem še premajhen za pospravljanje. Odlično!

SESALEC: Ampak to ne sme biti izsiljevanje Blaž.

BLAŽ: Kaj to pomeni izsiljevanje?

SESALEC: Če ti meni nekaj narediš, naredim tudi jaz tebi. Če ti meni nič – tudi jaz tebi nič. To pomeni izsiljevanje. Lepo bi bilo, če bi se z mamo dogovorila in oba z veseljem potem nalogo tudi izpolnila po svojih najboljših močeh. ... gttm.

BLAŽ: Ampak mama se ne bo nikoli hotela igrati z mano.

SESALEC: Če boš ti pokazal navdušenje in dobro voljo za pospravljanjem igrač za sabo ...

BLAŽ: Dobro voljo za pospravljanje?

SESALEC: Zakaj pa ne? Če si predstavljaš, da so tudi igrače žive - veš kako jim bo lepo, ko ne bodo izgubljene tavale po stanovanju in bodo s tvojo pomočjo zopet našle svoj kotiček in tam lahko v miru dočakale nov dan, ko se bodo lahko zopet igrale s tabo. Če pomisliš na to, se temu sploh ne reče več pospravljanje, ampak neke vrste »osebno spremstvo igrač na dom«. Kaj ni to super!? To je tako, kot zvečer, ko te mama pelje spat, te pokrije z odejo, ti prebere pravljico, ti da poljubček za lahko noč in ti zaželi lepe sanje. ... gttm.

BLAŽ: Kaj ti res misliš, da so igrače žive? Tudi če niso žive so žive? Tudi če ne dihajo in nimajo srca in so iz plastike, misliš, da so žive?

SESALEC: Ti jih narediš žive. Ti s svojo skrbjo, z igro z njimi, narediš, da oživijo, da jim prične biti srce in da med igro s teboj tudi spregovorijo. Dokler so na polici v trgovini, so pa samo kos plastike.

BLAŽ: Ampak one so iz plastike, jaz pa sem iz mesa in krvi.

SESALEC: Ampak saj se igraš z njimi, a ne?

©Samanta Kobal

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

BLAŽ: Ja.

SESALEC: In takrat, ko se z njimi igraš, a so takrat tudi iz plastike?

BLAŽ: Ja, no ne vem. Ja, so iz plastike. Pa tudi niso iz plastike, ker res oživijo in govorijo. ... Ampak kako? ... Ampak kadar se igram s sošolci, te igrače nič ne govorijo. A takrat so pa samo iz plastike? No razloži mi to.

SESALEC: S pomočjo tvoje domišljije igrače oživijo. Če ne uporabljaš domišljije, so igrače samo stvari iz plastike, ki so lepo zapakirane v svoji škatli. Nič več kot to. ... gttm.

BLAŽ: Kaj si tudi ti samo v moji domišljiji?

SESALEC: Ne, jaz sem pa čisto ta pravi, resničen družinski sesalec. Tvoja domišljija te je pripeljala k meni, v moje kraljestvo. Brez domišljije, bi bil samo umazan, družinski sesalec, v kotu sobe.

BLAŽ: In govoriš, in si pameten in se igraš z mano – v domišljiji?

SESALEC: Zate in zame je najina igra zelo resnična, za nekoga drugega pa najverjetneje ne. Za nekoga drugega sem samo nevidni, umazani sesalec, ki ga je potrebno skriti v kot, da ga nihče ne vidi. Domišljija dela čudeže!

BLAŽ: Pa saj ti v bistvu sploh nisi umazan. No, malo si umazan, ampak si umazan zaradi nas. Bom rekel mami, da te je potrebno večkrat umiti in tudi ji bom rekel, da mora paziti, kaj sesa vate. Od zdaj naprej bom pazil, da ne bom smetil in bom za seboj smeti metal v koš. (*izdeluje super formulo*)

SESALEC: Lepo, če boš res malo poskrbel zame tam zunaj. ... gttm.

BLAŽ: Seveda bom poskrbel zate, saj od zdaj naprej sva prijatelja, a ne?

SESALEC: (*malo mu je nerodno*) Ja, no, saj, jaz – ja, v veselje in čast mi je biti tvoj prijatelj! ... gttlm, gttlm, čopo, čopo.

BLAŽ: Mogoče bom kakšno igračko vseeno pozabil pospraviti. Veš koliko naloge mi naložijo kdaj v šoli? In ko končam vso nalogo sem tako utrujen in takrat kakšno igračo tudi pozabim sredi dnevne sobe. Mi je ne boš posesal? Obljubiš?

SESALEC: Obljubim. Si bom že kaj izmislil, da igračka ne bo zdrvela dol po moji cevi.

Kar naenkrat se zasliši mamin glas, ki kliče Blaža h kosilu.

BLAŽ: Kosilo je na mizi. Jaz bi moral zdaj iti ven od tukaj. Samo ne vem kako?

SESALEC: Veš kaj – zdaj bom močno zajel zrak in ga potem z vso silo iztisnil iz trebuha. Ti se postavi blizu cevi in ko bom močno puhnil iz trebuha, skoči v cev in sem prepričan, da boš prišel ven. ... Si pripravljen?

BLAŽ: *(pokima)*

SESALEC: 1,2 in 3 ... *(močno pihne, cev se razširi, Blaž se z vso silo požene vanjo in kot bi mignil se znajde v dnevni sobi na tleh)* Si prispel? Si cel?

BLAŽ: Cel in prispel! Hvala! Se vidiva spet jutri, ko se pridem k tebi igrati. Hvala za super igranje!

MAMA: O Blaž tukaj si. Kje si bil celo jutro? S kom se pogovarjaš? Si se igral?

BLAŽ: Mama, se boš po kosilu igrala z mano?

MAMA: Joj Blaž, kaj se ti ne zdi, da sem prevelika za igranje z Lego možički?

BLAŽ: *(jo oponaša)* Joj, mama, kaj se ti ne zdi, da sem premajhen za pospravljanje?

MAMA: O, ne, to pa ne. Prav nič nisi premajhen! Toliko boš pospravil, kot je primerno za tvoja leta.

BLAŽ: *(jo oponaša)* Toliko se boš igrala z mano, kot je primerno za tvoja leta!

MAMA: Blaž!

©Samanta Kobal

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

BLAŽ: Mama! (*mama ga močno objame in skupaj se smejeta*).

ZASTOR